

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119384769
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119384769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: X. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, bývajúca v A. J., C. XXXX/XX, právne zastúpená: Mgr. Ivica Štigitz, advokátka, so sídlom v W., C. XX, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpená: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom v D. - K. A., K. X/A, o zaplatenie sumy 1 708,20 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5Csp/3/2020-144 zo dňa 9. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a IV. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni istinu 1 560,38 € spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 24.10.2019 do zaplatenia. Konanie ohľadom zaplatenia sumy 110,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 25.07.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 1 598,20 € od 25.07.2018 do 21.10.2019 zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72%. Vychádzal zo zistenia, že na základe úverovej zmluvy (ďalej aj „ÚZ“), uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom 30.01.2013, poskytla žalovaná žalobkyni v deň uzavretia zmluvy sumu 600,- €, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť po zvýšení o poplatok vo výške 576,- €, t.j. celkovú sumu 1 176,- € v jednej splátke (naraz) do 20.01.2014. Podľa úverovej zmluvy celkový poplatok spojený s poskytnutím úveru 576,- € je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 234,90 € a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 341,10 €. Výška RPMN je uvedená vo výške 96%. Súčasne bola v ten istý deň uzatvorená medzi zmluvnými stranami aj „Dohoda o plnení v splátkach k ÚZ (ďalej aj „DoS“), ktorou došlo k zmene ÚZ tak, že dlžnú sumu 1 176,- € mala žalobkyňa zaplatiť žalovanej v 12-ich pravidelných mesačných splátkach vo výške 98,- €, splatných vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.02.2013 a v ktorej žalobkyňa ako dlžník zobrala na vedomie, že výška RPMN je (má byť) vo výške 300,29%.

2. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré má predstavovať suma vymožená priamo v prospech žalovanej ako oprávneného voči žalobkyni ako povinnej v exekučnom konaní, vedené súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., pod sp.zn. EX 14036/15 - exekučná vec vedená na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 4Er/121/2015, keď exekučným titulom bol rozsudok

stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 a to sp.zn. SR 15710/14. Uznesením Okresného súdu Dolný Kubín z 12.05.2017 č.k. 4Er/121/2015-48, potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline z 25.07.2018 č.k. 8CoE/37/2018-116, právoplatné dňa 24.09.2018, bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. V tomto konaní exekučný súd rozhodcovskú zmluvu vo forme vopred predtlačenej listiny posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa a takáto nekalá zmluvná podmienka je postihnutá sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 v spojení s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Z uvedeného dôvodu exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 15710/14 z 19.11.2014 bol vydaný orgánom, ktorý nemal na to právomoc, a preto ide o nulitný právny akt. Súd prvej inštancie sa s dôvodmi uvedenými v týchto exekučných rozhodnutiach stotožnil a z uvedeného dôvodu i „odpadá“ aj opodstatnenosť (dôvodnosť) rozsiahlej argumentácie žalovanej k ňou uvádzanej existencii prekážky res iudicate vo vzťahu k predmetu sporu, ktorá pre nulitosť predmetného rozhodcovského rozsudku nemôže byť vo vzťahu k prejednávanej veci daná. Ďalej sa zaoberal skutočnosťou, či úver, ktorý žalobkyňa obdržala od žalovanej na podklade úverovej zmluvy, je úverom bezúročným a bez poplatkov.

3. Uvedená úverová zmluva je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali, nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. V ÚZ a rovnako aj v jej zmene DoS bola v rozpore so zákonom určená výška RPMN, v oboch prípadoch v neprospech spotrebiteľa, keď pre prípad zaplata sumy 1 176,- € naraz k 20.01.2014 nepredstavuje v ÚZ uvádzaných 96%, ale až 99,75% a pre prípad zaplata sumy 1 176,- € v 12-ich anuitných mesačných splátkach po 98,- €, so splatnosťou prvej splátky 20.02.2013, podľa DoS meniacej ÚZ nepredstavuje v danej dohode uvádzaných 300,29%, ale až 344,17%. V danom prípade celkové navýšenie istiny úveru o „celkový poplatok dlžníka spojený s úverom“ v sume 576,- € dosahuje až 96% z istiny úveru. Takáto výška odplaty pri úvere splatnom do 1 roka od jeho poskytnutia je zjavne v rozpore s § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia ÚZ, v zmysle ktorého odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. ÚZ neobsahuje ani všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj „ZoSÚ“), a to náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) - uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) - pokiaľ ide o uvedenie (výslovné uvedenie) všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. V DoS došlo k zmene dojednaného spôsobu zaplata úveru z pôvodnej jednorazovej splatnosti k 20.01.2014 na jeho zaplata v 12-ich mesačných splátkach po 98,- € a takáto zmena mala zásadný vplyv na výšku RPMN (jej viac ako 3-násobné zvýšenie), a nutne mala (musela mať) vplyv aj na tú časť „navýšenia“ istiny úveru, ktorú podľa ÚZ mal predstavovať úrok. Z DoS však nie je zrejmé, aký vplyv to malo mať, či už na výšku úrokovej sadzby (uvádzanú v ÚZ 39,15%) alebo na ich vyčíslenú výšku (uvádzanú sumou 234,90 €), keď za uvedenej „zmeny splatnosti“ sa musel zmeniť minimálne jeden z týchto údajov, ak nie oba a vo väzbe na ich zmenu poprípade aj výška „administratívnych nákladov“ ako ďalšia zložka sumy 576,- €, označená v ÚZ ako „príslušný poplatok“. Potom možno konštatovať, že ÚZ v znení DoS neobsahuje ani určitým spôsobom vymedzenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, pokiaľ ide o určité uvedenie úrokovej sadzby, keď v danom prípade boli ako ÚZ, tak DoS uzatvárané v ten istý deň. Preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalobkyňa preukázala, že žalovanej už uhradila celých 600,- € tak, ako to vyplýva z odpovede NBS z 22.05.2017 a k jej úhrade došlo nasledovnými platbami: 13.03.2013 - 98,- €, 25.04.2013 - 98,- €, 20.05.2013 - 98,- €, 16.09.2013 - 196,- € a 18.11.2016 - 110,- €.

Splátku splatnú 20.02.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 13.03.2013. Úrok (zákonný úrok) z omeškania za obdobie od 21.02.2013 do 13.03.2013, ktorý (s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 01.02.2013 aplikovaného v takomto znení s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c daného nariadenia v aktuálne účinnom znení - ďalej len "NV") bol vo výške 8,75% ročne, predstavuje po vyčíslení za dané obdobie omeškania sumu 0,49 €. Splátku splatnú 20.03.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 25.04.2013. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.03.2013 do 25.04.2013 pri jeho percentuálnej sadzbe 8,75% ročne predstavuje sumu 0,84 €.

Splátku splatnú 20.04.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 20.05.2013. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.04.2013 do 20.05.2013 pri jeho percentuálnej sadzbe 8,75% ročne predstavuje sumu 0,70 €.

Splátku splatnú 20.05.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 16.09.2013. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.05.2013 do 16.09.2013 pri jeho percentuálnej sadzbe 8,5% ročne predstavuje sumu 2,71 €.

Splátku splatnú 20.06.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 16.09.2013. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.06.2013 do 16.09.2013 pri jeho percentuálnej sadzbe 8,5% ročne predstavuje sumu 2,- €.

Splátku splatnú 20.07.2013 vo výške 98,- € uhradila žalobkyňa 18.11.2016. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.07.2013 do 18.11.2016 pri jeho percentuálnej sadzbe 8,5% ročne predstavuje sumu 27,77 €.

Splátku splatnú 20.08.2013 vo výške zodpovedajúcej predchádzajúcimi splátkami nesplatenej istiny úveru, t.j. v sume 12,- € uhradila žalobkyňa 18.11.2016. Vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie od 21.08.2013 do 18.11.2016 vo výške 8,5% ročne predstavuje sumu 3,31 €.

Potom celková suma úrokov z omeškania za omeškanie žalobkyne so splatením istiny predstavuje 37,82 €.

Zo správy súdneho exekútora vyplýva, že v rámci exekúcie vedenej žalovanou ako oprávnenou voči žalobkyňi ako povinnej z vymoženej sumy tento poukázal žalovanej platby v celkovej sume 1 598,20 €, ktorá korešponduje so sumou, na ktorej zaplatenie (po čiastočnom späťvzati) žaloby žiadala žalobkyňa zaviazat' žalovanú. Keďže žalobkyňa už vrátila priamo žalovanej celú istinu poskytnutého úveru, pričom výška úrokov z omeškania v súvislosti s jej oneskorenou úhradou istiny predstavuje sumu 37,82 €, ako bolo konštatované vyššie, rozdiel týchto súm vo výške 1 560,38 € predstavuje na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie získané na úkor žalobkyne, keďže v takomto rozsahu žalovaná obdržala od žalobkyne plnenie nad rámec skutočného záväzku žalobkyne voči nej spolu s jej príslušenstvom vo forme úrokov z omeškania, ktorý žalobkyňi vyplýval z ÚZ v znení DoS a na § 11 ods. 1 ZoSÚ, teda v takomto rozsahu sa jedná o plnenie obdržané žalovanou na úkor žalobkyne bez právneho dôvodu. Preto vyhovel žalobe v časti zaplatenia istiny 1 560,38 €. S poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1997 Z.z. priznal žalobkyňi voči žalovanej z priznanej istiny úrok z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 24.10.2019 do zaplatenia, vychádzajúc z toho, že prvýkrát žalobkyňa vyzvala žalovanú na vrátenie bezdôvodného obohatenia až podanou žalobou, ktorá bola žalovanej dourčená 22.10.2019. S poukazom na § 563 OZ (aplikovaného s poukazom na § 489 a § 492 OZ) bola žalovaná povinná plniť nasledujúci deň (23.10.2019) a až dňom 24.10.2019 sa dostala do omeškania.

4. V časti, v ktorej zobrala žalobkyňa žalobu späť, postupoval podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a konanie zastavil, keď so zastavením konania v danej časti vyjadrila žalovaná súhlas.

5. Vo zvyšnej časti (ohľadne zaplatenia sumy 37,82 € s 5% ročným úrokom z omeškania od 22.10.2019 do zaplatenia a úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 1 560,38 € za obdobie od 22.10.2019 do 23.10.2019 vrátane) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 a § 256 ods. 1 CSP, keď čistý úspech žalobkyne predstavoval 72%. Žalobkyňa z celkového predmetu konania, ktorý aj po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval 1 896,92 €, mala úspech v rozsahu 1 635,62 € (včítane vyčíslených priznaných úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku), čo predstavuje 86% a vo zvyšnej časti v rozsahu 14% bola procesne neúspešnou, čo zahŕňa, okrem zamietavého výroku, aj tú časť predmetu konania, ktorej sa týkalo čiastočné späťvzatie žaloby procesne zavinené žalobkyňou.

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku I., ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené a IV. o nároku na náhradu trov konania, podal odvolanie žalovaný. Namietal, že nedošlo k naplneniu dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 ZoSÚ, a preto nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto nemožno hovoriť o absencii tejto náležitosti, nakoľko je jasne, určito a zrozumiteľne uvedená v citovanom znení zmluvy, a to na prednej strane zmluvy. Žalobkyňa svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojím podpisom a bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Rovnako nie je správne konštatovanie týkajúce sa údajov o hodnote RPMN, ktorá je uvedená na prednej strane zmluvy. V prípade osoby žalobkyne má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalobkyňa sa sama na žalovaného obrátila

so žiadosťou o úver, pričom následne žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úver donútená. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej VPPÚ), pričom dlžníčka priamo na zmluve vyhlásila, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Rozhodcovská doložka bola dojednaná vo VPPÚ a je písaná čitateľným písmom, pričom z nej už na prvý pohľad vyplýva alternatívna možnosť riešenia sporov medzi klientom a veriteľom a pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom. Nie je pravdou, že rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu a v ich právach a povinnostiach, lebo od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Časová verzia Občianskeho zákonníka účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nezakazovala použitie rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv, buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Podľa § 19 Zákona o rozhodcovskom konaní, podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, alebo pred iným rozhodcovským súdom. Znamená to teda prekážku res iudicatae pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení. Je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú a rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Pokiaľ žalobkyňa požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia vyčíslila na podklade súm zrazených jej v exekučnom konaní, žalovaný poukazuje na ustanovenie § 61 zák. č. 233/1995 Z. z., keď navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobkyňa k odvolaniu žalovaného uviedla, že súhlasí s napadnutým rozsudkom a je toho názoru, že súd na základe predložených dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a rovnako aj vec správne právne posúdil. V súlade so súdom prvej inštancie tvrdí, že ZÚ neobsahuje náležitosti ZoSÚ a minimálne jedným z dôvodov prečo bola ZÚ posúdená ako bezúročná a bezpoplatková je podstatný údaj o RPMN, ktorý podľa údajov v ZÚ je vo výške 302,47 %. Táto skutočnosť vyplýva z dôkazov, ktoré boli pred súdom prvej inštancie riadne vykonané. K argumentácii o platnosti rozhodcovskej doložky žalobkyňa opäť poukazuje na rozsiahle odôvodnenie a rozhodnutie súdu prvej inštancie a na dôkazy, z ktorých vychádzal pri tvorbe právnej úvahy, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie. Rovnako existuje rozsiahla judikatúra od súdov prvej inštancie až po Ústavný súd SR, podľa ktorých je v rovnako skutkovo podobných veciach pomerne konštantná rozhodovacia línia, podľa ktorej, ak má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právne akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov konania.

9. Žalovaný v replike uviedol, že dostatočne sa vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich predošlých podaní, na ktorých trvá v celom rozsahu a to najmä v podanom odvolaní, považuje svoje vyjadrenie za dostačujúce.

10. Žalobkyňa v duplike poukázala na svoje vyjadrenie k odvolaniu a v doručenej replike žalovaného sa nenachádza žiadna právna argumentácia, ani žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa mohla alebo mala vyjadriť.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom (neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a nulitnosti individuálneho právneho aktu - rozhodcovského rozsudku v bodoch 10, 11 odôvodnenia; prijatia záveru, že úverová zmluva sa považuje

za bezúročnú a bezpoplatkovú v bodoch 12.1. až 12.8.) a prejednávanej veci vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Tak ako súd prvej inštancie i odvolací súd sa stotožňuje so závermi exekučného súdu v uzneseniach, v ktorých vyslovil, že rozhodcovská doložka je neplatná, a preto exekučný titul pozostávajúci z rozhodcovského rozsudku je nulitný právny akt. Len na doplnenie odvolací súd uvádza, že označená rozhodcovská doložka vo všeobecných obchodných podmienkach síce vytvára dojem splnenia všetkých zákonom stanovených náležitostí pre jej platnosť, avšak s prihliadnutím na jej predtlačенú formu, možno mať dôvodné pochybnosti o jej individuálnom dojednaní, keď je rozhodcovská doložka už vopred pripravená vo všeobecných obchodných podmienkach a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej znenie a úpravu týchto všeobecných obchodných podmienok. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčil tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nároku veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska vo všetkých prípadoch, keď by vystupoval na strane žalovaného. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej doložky spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Odvolací súd aj napriek námietkam žalovaného je toho názoru, že konanie pred rozhodcovským súdom, iniciuje takmer vo všetkých prípadoch práve veriteľ, a to predovšetkým kvôli charakteru uzatvárajúcej rozhodcovskej doložky a veľmi obmedzeného spektra potenciálnych požiadaviek spotrebiteľa nesplnených druhou zmluvnou stranou. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo VPPÚ vopred pripravené v formulárovej podobe, jednostranne určil komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená.

15. Navyše Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3 Cdo 204/2018 zo dňa 01.08.2019 konštatoval : „Podľa názoru dovolacieho súdu má v tomto súbore relevantných okolností zásadný význam záver exekučného súdu, podľa ktorého skutočnosti zdôrazňované žalobkyňou boli už predmetom posúdenia (exekučným) súdom, ktorý prijal záver, že rozhodcovská doložka nie je neplatná, rozhodcovský súd bol v prípade žalobkyne oprávnený konať a rozhodovať a rozhodcovský rozsudok má náležitosti vykonateľného exekučného titulu. Táto okolnosť bráni tomu, aby tá istá, už súdom právoplatne vyriešená otázka, bola znovu preskúmaná a posudzovaná v inom konaní. Právne dôsledky v danom prípade vydaného rozhodcovského rozsudku už posudzoval exekučný súd. Prejudiciálne skúmal formálne a materiálne aspekty vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku a bezpochyby dospel k záveru, že nejde o nulitný akt. Subjektívne vymedzenie záväznosti rozhodnutia o prejudiciálnej otázke je také, že súd v novom konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia týkajúceho sa tých istých účastníkov (totožnosť účastníkov nie je dotknutá rozdielnosťou ich procesného postavenia v oboch konaniach). Súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom konaní tých istých účastníkov.“

16. V citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR bola situácia taká, že exekučný súd rozhodcovskú doložku, na základe ktorej konal rozhodcovský súd nevyslovil za neplatnú, na rozdiel od prejednávanej veci. Odvolací súd však poukázal na predmetné rozhodnutie z dôvodu, že v ňom konštatuje, že ak v exekučnom konaní bola už prejudiciálne vyriešená otázka, či rozhodcovská doložka bola platná/neplatná, a teda či exekučný titul pozostávajúci z rozhodcovského rozsudku nie je nulitný právny akt, v novom konaní je súd už viazaný týmto prejudiciálnym účinkom.

17. Pokiaľ ide o posúdenie úverovej zmluvy, že táto je bezúročná a bez poplatkov vo väzbe na samotné meritórne posúdenie tejto časti, odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalovaného za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP). Žalovaný v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré súd prvej inštancie viedli k záveru, že úverová zmluva sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezodplatnú a bezúročnú. Fakticky sa len obmedzil na všeobecné konštatovanie „rovnako nie je správne

konštatovanie týkajúce sa údaju ohodnotia RPMN, ktorá je uvedená na prednej strane zmluvy“, ktoré je len všeobecné konštatovanie, bez relevantnej reakcie na konkrétne nosné dôvody meritórneho rozhodnutia, ktoré sa výškou RPMN vysporiadalo vo vecnej rovine. Žiadnym spôsobom nereagoval k vecným dôvodom konštatovaným o bezpoplatkovosti a bezúročnosti v tom, že súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy a to náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a i) ZoSÚ. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než sporovou stranou v odvolaní vznesených námietok. Zároveň platí aj úsudok, že nie je prípustné konfrontovať prvoinštančný súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že úverová zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, resp. možnosť zaoberať sa touto námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Takéto tvrdenie súd prvej inštancie neurobil, a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov.

18. Žalovaní v odvolaní napokon namietali, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené (§ 61 zák.č. 233/1995 Z.z. účinného do 31.3.2017). Zásada, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené (§ 61 Exekučného poriadku), znamená, že právne pomery niekoho iného ako účastníka konania, ktoré exekúciou vznikli, nemôžu byť exekúciou dotknuté (R 48/2009). Odvolací súd považuje za nutné podotknúť, že napadnutým rozsudkom nedôjde k zmene pomerov tretej osoby (odlišnej od účastníka exekúcie), preto na uvedené nie je možné aplikovať danú zásadu exekučného konania.

19. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, keď súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval zásadu čiastočného úspechu a procesného zavinenia zastavenia konania.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľovi - žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatných uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)